

๑๒๔๘๓

ຢາເສພຕິດໃຫ້ໂທຍທີ່ໄດ້ຈາກພື້ນທີ່ແພຣະບາດໃນປັຈຈຸບັນ-ຝຶນ

ຄມະກຣມກາຣເພຍແພຣ່ຄວາມຮູ້ແລະພລງານທາງວິຊາກາຣຝ່ານສື່ອມວລຊນ ມ.ມທິດລ
(ດ.ດ.ພເຍວົງ ແມ່ນວງໜີ່ມາດີ ມ.ມທິດລ)

ฟืน เป็นพืชล้มลุกอายุ 1 ปี ออกดอกออกผลแล้วต้นจะตาย ต้นฟืนสูง 1-1.5 เมตร ข้อมี้นในที่อากาศหนาว ใบ เป็นใบเดี่ยว คล้ายผักกาดหอมแก่ ๆ ดอกเดี่ยว มีกลีบดอกหดalyสี เขียว สีขาว และ ม่วง กลีบดอกร่วงง่าย ผล เป็นแคปซูล กลมหรือรี มีเมล็ดรูปไต ลักษณะเหมือนหัวใจ หรือม่วงคล้ำ ขนาดเล็กเป็นจานวนมาก ในเมล็ดมีน้ำมันชนิดไม่ระเหย

ฟืนดิน เป็นน้ำย่างที่กรีดจากผลฟืนที่จะเริ่มสุก กรีดในตอนเช้ามีคิวต์มีคิวต์ฟืน กรีดเปลือกผลตามยาวหรือตามขวาง น้ำย่างสีขาว จะเหลืออกมา จะแข็งตัวและเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลได้รวดเร็วมาก วันรุ่งขึ้นเก็บรวมเรียก “ฟืนดิน” หนึ่งผลของฟืนจะได้ฟืนดินประมาณ 20-25 มิลลิกรัม ฟืนดินมีรสขมน ที่เป็นรสเฉพาะตัวและกลิ่นเหม็นเปี้ยว.

นำฟืนดินมาทำเป็นฟืนสุกหรือฟืนยา ในฟืนยาจะต้องมีแอนไฮดรัสตอร์ฟืน ไม่น้อยกว่า 10 % และไม่มากกว่า 10.5 % ถ้าฟืนสุกมีแอนไฮดรัสตอร์ฟืนสูงกว่า 10.5% ให้เติมฟืนสุกที่มีเปอร์เซ็นต์ของมอร์ฟิน ต่ำลงไป หรือใส่สารที่ทำให้ความเข้มข้นของมอร์ฟินลดลง เช่น น้ำตาลไห่ม ฟืนสุกนี้ใช้ทางยา เช่น ใช้เตรียมคงกระสាតาร้อนรักษาบิด และทิงเจอร์ฟืนการบูร แก้อาการท้องเสีย และเตรียมเป็นยาอื่น ๆ.

เมล็ดฟืน

เมล็ดฟืน เรียก POPPY SEED หรือ MAW SEED ลักษณะเป็นเมล็ดสีขาวหรือสีนวลหรือสีน้ำเงิน เก็บดามีขนาดเล็กมาก รูปไต ในเมล็ดฟืนไม่มีอัลคาลอยด์ ฟืนมีน้ำมันเมล็ดฟืนถึง 50% ใช้เป็นน้ำมันปรุงอาหาร เช่น ใช้เตรียมน้ำสัดด ทำเป็นน้ำมันชักเจา ส่วนใหญ่ที่เหลือจากการบีบน้ำมัน ใช้เลี้ยงวัวควาย เมล็ดนอกจากบีบให้น้ำมันแล้ว ใช้แต่งหน้าขนนกเพ็กและเป็นอาหารนกพิราบ.

ฟืนยา

ฟืนยา เป็นยาสพติดที่ออกฤทธิ์ดีกว่าฟืน รับยาสพติดประเภท 2 ผู้ที่ติดฟืนร่างกายจะทรุดโทรม ตัวผอม ชีดเหลือง ดวงตาเหมือนลูกวินี ฟืนเป็นยาคล้ำ อ่อนเพลีย ง่วงซึมเศร้า จืดจิก ติดฟืนเป็นระยะเวลาราวนานซึ่งจะเดินช้า ความจำเสื่อม อารมณ์ประวนแปร

ถ้าไม่ได้สภาพฟืน จะมีอาการหงุดหงิด อ่อนเพลียไม่มีแรง ทุรนทุราย ม่านตาขยายผิดปกติ ปวดตามกล้ามเนื้อ และกระซูก ปวดบิดในท้องอย่างรุนแรง บางครั้งลงแดง กือทั้งขาเขียนและถ่ายเป็นเลือด หายใจลำบาก ชักหนนดสติ ในสมัยก่อนมีโรงยาฟืน ปล่อยให้ประชาชนที่มีเงินมาก ๆ เข้าไปนอนสูบฟืน ส่วนสู้ที่ยากไร้แต่ติดฟืน ก่อร่องซื้อ “ขี้ฟืน” ที่เหลือจากการเผาไหม้ในกล่องสูบฟืน เพื่อนำไปดูน (กิน) ไข้ยอดากและบรรเทาอาการทุรนทุราย.

ฝัน เป็นพืชล้มลุกอายุ 1 ปี ออกดอกออกผลแล้วต้นจะตาย ต้นฝันสูง 1-1.5 เมตร ชูบนขึ้นในที่อากาศหนาว ใน เป็นใบเดียว คล้ายผักกาดหอมแก่ ๆ ดอกเดี่ยว มีกลิ่นดอกรหลายสี เขียว สีขาว แดง ม่วง กลิ่นดอกร่วงง่าย ผล เป็นแคปซูล กลมหรือรี มีเม็ดธูปไต่ สีขาวหรือสีเทา หรือม่วงคล้ำ ขนาดเล็กเป็นจานวนมาก ในเม็ดมีน้ำมันชนิดไม่ระเหย

ฝันดิน เป็นน้ำบางที่กรีดจากผลฝันที่จะเริ่มสุก กรีดในตอนเช้ามีด้วยมีดกรีดฝัน กรีดเปลือกผลตามยาวหัวหือตามยาว น้ำยางสีขาว จะไหลออกมานะ จะแข็งตัวและเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลได้รวดเร็วมาก วันรุ่งขึ้นเก็บราบรื่นเรียก “ฝันดิน” หนึ่งผลของฝันจะได้ฝันดินประมาณ 20-25 มิลลิกรัม ฝันดินมีรสขม ที่เป็นรสเฉพาะตัวและกลิ่นเหมือนไข่.

นำฝันดินมาทำเป็นฝันสุกหรือฝันยา ในฝันยาจะต้องมีแอนไฮดรัสตอร์ฟีน ไม่น้อยกว่า 10 % และไม่มากกว่า 10.5 % ถ้าฝันสุกมีแอนไฮดรัสตอร์ฟีนสูงกว่า 10.5% ให้เติมฝันสุกที่มีเปอร์เซ็นต์ของมอร์ฟีน ต่ำลงไป หรือใส่สารที่ทำให้ความเข้มข้นของมอร์ฟีนลดลง เช่น น้ำตาลใหม่ ฝันสุกนี้ใช้ทางยา เช่น ใช้เตรียมคงไว้สำหรับรักษาบิด และพิงเจ้อร์ฟีนการนูร แก้อาการท้องเสีย และเตรียมเป็นยาอื่น ๆ.

เมล็ดฝัน

เมล็ดฝัน เรียก POPPY SEED หรือ MAW SEED ลักษณะเป็นเมล็ดสีขาวหรือสีนวลหรือสีน้ำเงิน เก็บด้านมีขนาดเล็กมาก รูปไต่ ในเมล็ดฝันไม่มีอัลคาลอยด์ ฝันมีน้ำมันเมล็ดฝันถึง 50% ใช้เป็นน้ำมันปรุงอาหาร เช่น ใช้เตรียมน้ำสลัด ทำเป็นน้ำมันซัคเจา ส่วนมากที่เหลือจากการบีบห้ามัน ใช้เลี้ยงวัวควาย เมล็ดนอกจากนีบให้น้ำมันแล้ว ใช้แต่งหน้าขนมเก็บและเป็นอาหารนกพิราบ.

ฝันยา

ฝันยา เป็นยาสเปตติดที่ออกฤทธิ์กดประสาท เป็นยาสเปตติดประเภท 2 ผู้ที่ติดฝันร่างกายจะทรุดโกรน ตัวพอง ชีดเหดื่อง ดวงตาเหมือนล้อบ ริมฝีปากเจ็บคล้ำ อ่อนเพลีย ง่วงซึมเศร้า จี้เกียจ ถ้าติดฝันเป็นระยะเวลาระยะหนึ่งเดือนข้า ความจำเสื่อม อาการปั๊ปรวนแปร หมาล็อก ริมฝีปากเจ็บคล้ำ อ่อนเพลียไม่มีแรง ทุรนทุราย ม่านตาขยายผิดปกติ ปวดตามกล้ามเนื้อ และกระดูก ปวดบิด ถ้าไม่ได้สภาพนี้ จะมีอาการหงุดหงิด อ่อนเพลียไม่มีแรง ทุรนทุราย ม่านตาขยายผิดปกติ ปวดตามกล้ามเนื้อ และกระดูก ปวดบิด ในท้องอย่างรุนแรง บังคับลงแดง คือหัวอาจเจ็บและถ่ายเป็นเดือด หายใจลำบาก ชักหมดสติ ในสมัยก่อนมีโรงยาฟัน ปล่อยให้ประชาชนที่มีเงินมาก ๆ เข้าไปนอนสูบฝัน ส่วนผู้ที่ยากไร้แต่ติดฝัน ก็ขอซื้อ “ขี้ฝัน” ที่เหลือจากการเผาไหม้ในกล่องสูบฝัน เพื่อนำไปฉุน (กิน) ให้หายอยากและบรรเทาอาการทุรนทุราย.